

Publicerad 2008-02-19 03:48 av Glittra G

Förlorad igen (han)

Han knullade hennes innersta.

Men det han såg i spegeln var bara tomhet.

Det var en vacker kvinna.

Hans erövring.

Och han kände sig nöjd.

För en kort stund.

Men en plötslig känsla kom över honom.

Den påminde om hat.

Det kändes som att han ville börja gråta.

Han förstod inte varför.

Det var obehagligt.

Så han bad henne gå.

Vad hon nu hette.

Som han gjort så många gånger förr.

Som han alltid gjorde till slut.

Han ställde sig framför spegeln.

Jag är snygg, det är jag.

Det borde räcka, det vet jag.

Jag är lycklig.

Det är jag.

Tänkte han.

Men ändå försvann inte obehaget.

Han la sig i sängen.

Försökte sova,

Men han låg bara och skruvade på sig.

Det var något som saknades.

Han började slå numret.

Men hejdade sig.

Han kunde inte göra det.

Han kom ihåg.

Han hade återigen klippt bort henne.

Som han gjort så många gånger förr.

Skrynklad ihop henne och slängt henne i papperskorgen.

Fast han egentligen hade velat placera in henne i en ram.
Som alltid skulle stå på hans nattduksbord.
Nära honom.

Han gjorde ett nytt försök att sova.
Med ena handen runt telefonluren.
Kanske skulle hon ringa.

Och älska honom igen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Glittra G med Poeter.se id #18181 innehar upphovsrätten